

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

موسوی

۱۳۰۲۰۱۰

پاسخ کاخ سفید به کنفرانس لندن

چندی قبل یعنی در اواخر ماه جنوری همه شاهد بودیم، که کنفرانسی با هزار طمطراق و کش و فش با شرکت نمایندگان و سران تمام کشور هائیکه در اشغال افغانستان در زیر پرچم امریکا و انگلیس سینه می زنند، در لندن برگزار گردید.

کنفرانس متذکره در خطوط کلی خود بر دو محور بیشتر اتکاء می نمود:

۱- جذب کمک های هر چه بیشتر برای اداره دست نشانده و تفویض صلاحیت بیشتر در حیف و میل پول های کمکی و قرضه ها.

۲- اجازه و رسمیت دادن به تلاش در قسمت جذب طالب و مجدداً آنها را به قدرت رسانیدن.

با آنکه در ظاهر امر این "حامد کرزی" بود که می خواست گردن فرازی نماید و بعد از شکست اقتضاح آمیز پروژه انتخابات تقلبی در کل، برای خود آبرویی دست و پا نماید، مگر جریان کنفرانس به وضاحت نشان داد که دولت انگلیس، با درک موقعیت ضعیف رئیس اداره مستمراتی و شکر رنجی هائیکه در جریان انتخابات تقلبی و تقلب های انتخاباتی بین وی و خدایانش در کاخ سفید به وجود آمده بود، می خواست خود پیشقدم شده، حاصل آن کشتی را درو نماید که بیش از یک دهه "ام.آی.۶" تمام مسئولیت ها را در آن زمینه متقبل شده بود.

به عبارت رساتر، کنفرانس لندن در حقیقت محصول همکاری مشروط دولت انگلیس و اداره مستمراتی کابل بود. چه در حالیکه اداره مستمراتی کابل می کوشید تا باز هم به مقداری پول دست یابد، امپریالیزم انگلیس در تلاش بود تا با شرکت دادن طالبان در قدرت، ضمن پیشی گرفتن بر سایر رقباء خط سیاسی خویش را حقانیت و رسمیت ببخشد. زیرا همه می دانیم، خلاف دولت امریکا که تقریباً در تمام مناطق تحت نفوذ خویش سخت می کوشد تا قشر جدیدی از به اصطلاح "روشنفکران لیبرال" را به دور سیاست ها و نهاد های امنیتی اش گرد آورده سازماندهی نماید و از آنها به مثابه کادر های بومی آن دیار در محاسبات خویش سود بجوید، امپریالیزم کهنه کار و کهنه اندیش برتانیاء، تلاش می ورزد تا در همچو موارد بر عقب مانده ترین و ارتجاعی ترین اقشار و طبقات جامعه مورد نظر

تکیه نموده، در حد امکان با احیای روابط گذشته که بعضاً به چندین قرن بر می گردد، آن نیروهائی را در خدمت قرار دهد که به اصطلاح امتحان میهن فروشی و ضدیت با خلق خود را با نمرات عالی پشت سر گذاشته باشند. این اختلاف شیوه از همان آغاز تهاجم جنایتکارانه امریکا، انگلیس و شرکاء بر افغانستان به صورت مشخص خود را در اختلاف نظر ها بین امپریالیزم امریکا و امپریالیزم انگلیس متبازل می ساخت. و آنهم به شکلی که انگلیس ها از جانبی با لنگر انداختن بر ولایت آشوب زده هلمند که گویا مرکز نیروهای طالب به شمار می رود، در ظاهر امر وظیفه دشواری را در تقسیم وظایف به عهده گرفته است اما در حقیقت ضمن نگهداری از نیروهای طالب و در مواقع لازم به مدد آشکار آنها شتافتن، با به وجود آوردن مدارس نظامی و ملکی و سپردن برخی از ولسوالی های مفتوحه به دست آنها به سالهای بعد از امروز اندیشیده می خواهند، کادر لازم برای اداره افغانستان را به وسیله آنها پرورش دهد.

این سیاست انگلیسها با تمام مطابقتی که با سیاست های "آی.اس.آی" در منطقه داشته و دارد، از دید امریکائی ها به علاوه آنکه مخفی نماند، سخت فریبکارانه نیز تشخیص داده شده چندین بار به وسیله نوکر خاص خود کرزی در خنثی سازی آن کوشیدند، که از جمله می توان اخراج دوتن از دیپلمات های انگلیسی از افغانستان و عدم موافقت وی با انتخاب یک انگلیس در مقام نماینده صاحب اختیار ملل متحد در افغانستان اشاره نمود. در هر دو مورد همه می دانیم که این امریکا بهتر است نوشت "سی.آی.ای" بود که انگلیس ها را از افغانستان بیرون انداخت و به "ام.آی.۶" این فرصت را مساعد نساخت تا در رقم زدن آینده افغانستان حرف آخر را زده بتواند. درگیری هائیکه در جریان انتخابات تقلبی و بعد از آن بین اداره اوباما و مزدور بی مقدارشان حامد کرزی به وجود آمد، امکان آنرا خلق نمود تا انگلیس ها به کرزی نزدیک شده وی را قانع بسازند که در صورت موافقت با سیاست های آنها در شرکت دادن طالب در قدرت، هم بقای خود را تضمین نماید و هم منافع آنها را برآورده سازد. در چنین یک فضائیت که کنفرانس لندن دایر می گردد و گویا کشور های چندی نیز به ابتکارات انگلیس موافقت نشان می دهند.

از آنجائیکه به گفته لنین "وحدت (تطابق، همگونی، تساوی عمل) اضداد مشروط، موقتی، گذرا و نسبی است. مبارزه اضداد دافع یکدیگر مطلق است، همانطوری که تکامل و حرکت مطلق است" همکاری و تبنائی امپریالیزم امریکا و انگلیس نیز همانقدر که برای حفظ منافع شان در تقابل با خیزش خلقهای دربند، مشروط، موقت، گذرا و نسبی است، تضاد و مبارزه شان برای حفظ منافع خودی در تقابل با همدیگر مطلق بوده به هیچ صورت نمی توانند از حصول مافع شان صرف نظر نمایند، مگر اینکه باز هم بنا بر شرایط خاصی همگونی بر آنها تحمیل گردد.

با در نظر داشت اصل آموزش دیالکتیکی در زمینه همگونی و مبارزه اضداد، مبرهن است که امریکا دست انگلیس را خوانده و نمی خواهد بعد از مصرف ملیارد ها دالر و خسارات مادی و انسانی فوق العاده در مقایسه با شرکاء، به انگلیس ها این اجازه را بدهد تا در رابطه با آینده افغانستان حرف آخر و تعیین کننده را آنها بزنند. اگر از یک جانب در داخل شهر کابل به وسیله گماشتگان نامدار و گمنام خود تلاش می ورزد، تا یک تشکل به اصطلاح "ملی - دموکراتیک" را از تمام طیف های مختلف قشر روشنفکری اعم از بقایای خلق و پرچم، مرتدین شعله نی، جواسیس آشکاری از قماش احدی، اشرف غنی احمد زی و سرخوردگانی چند از باند جلالی به وجود بیاورد و از آنها به مثابه یک وزنه علیه قدرت نمائی های بدیل انگلیس ها یعنی طالب استفاده نماید، از جانب دیگر می خواهد با یورش وحشیانه بر مناطق نفوذ طالب و ضربه زدن بر آنها منافع خویش را در چندین جهت برآورده سازد:

۱- با آغاز حمله صرف نظر از اینکه طالب آسیب ببیند و یا مثل همیشه به وسیله انگلیس ها از صحنه بیرون کشیده شوند، امریکا می خواهد به طالب با زبان توپ و طیاره بگوید ؛ که در افغانستان حرف، حرف امریکاست، اگر توافق باشد و یا جنگ، باید امریکا در آن مورد تصمیم بگیرد و هر نوع سازشی با غیر امریکا می تواند در یک چشم به هم زدن به ضد خود تبدیل شده شدید ترین جنگ را به ارمان بیاورد.

۲- با آغاز تهاجم، در عمل نیروهای سازشکار طالب را تجرید نموده یگانه راه را برای آنها ادامه جنگ و یا تسلیمی بدون قید و شرط باقی گذارد.

۳- با درهم کوبیدن طالب و تحمیل تلفات جبری بر آنها، موقعیت آنها را بالای میز مذاکره تضعیف نموده، جلو بلند پروازی های آنها را بگیرد.

و اما اینکه انگلیس در قبال این قضیه چه عکس العملی از خود نشان خواهد داد، تجربه ثابت نموده که بدون کلاویز شدن جدی با امریکا، نوکران و مزدوران طالبی خویش را از صحنه بیرون نموده در صورت ضرورت به وسیله قوای هوایی آنها را صحیح و سالم از میدان جنگ بیرون می نماید. تنها کسانی که در منطقه باقی خواهند ماند مردم بیچاره و ناتوان منطقه خواهد بود که باز هم مثل همیشه از دو طرف به قربانگاه کشانیده می شوند.

جریان جنگ در روز های آینده با تمام سانسوریکه از همین اکنون از طرف امریکا بر رسانه های خبری قایم شده است، نشان خواهد داد؛ که این مردم و فقط مردم اند که هیزم آتش جنگ تجاوزکارانه امپریالیستی می گردند. امپریالیست ها و ایادی شان باز هم به همگونی جدیدی دست خواهند یافت تا در جنگ دیگری باز هم هزاران هموطن ما را در مسلخ استعمار و ارتجاع "مجازات قانونی" و "ذبح شرعی" نمایند.